

5.8. Repræsentation

Som det fremgår af punkt 4, er myndighederne på nuværende tidspunkt ofte reelt uden mulighed for at håndhæve forbud mod udenlandske virksomheders ulovlige praksis i Danmark, når markedsføringen udgår fra en anden medlemsstat.

Det uholdbare i udviklingen vedrørende tilsynet med international markedsføring førte til, at der i 1992 på initiativ af de nordiske forbrugerombudsmand blev etableret Det Internationale Netværk af Markedsføringstilsyn (IMSN). Netværket består af lederne af tilsynene med markedsføring i de europæiske lande samt en række OECD-lande. Netværket mødes et par gange om året og drøfter praktiske foranstaltninger til indgreb mod uetisk markedsføring over grænserne. Netværkssamarbejdet består i et praktisk samarbejde mellem tilsynsmyndighederne i de enkelte lande. Deltagerne i netværket påtager sig bl.a.:

- a) at skride ind over for tilfælde af uetisk markedsføring, så snart disse konstateres. Dette samarbejde har uformel karakter. Deltagerne forpligter sig til efter bedste evne at bistå hinanden inden for rammerne af de enkelte landes lovgivning og de til rådighed værende ressourcer.
- b) at udveksle informationer om markedsførings tiltag, hvor der er særlige problemer, og om tiltag – nuværende som fremtidige – der forventes at få særlig betydning,
- c) at formidle en regelmæssig kontakt mellem deltagerne, især i form af en årlig konference samt udveksling af oplysninger om sager af aktuel interesse gennem bilateralt og multilateralt samarbejde.

Der er tillige i 1999 dannet en undergruppe (IMSN-Europe), som er et europæisk forum for de nationale myndigheder, der er ansvarlig for håndhævelse af den europæiske forbrugerlovgivning, dog ikke sundheds- og produktsikkerhedsspørgsmål.

Begrundelsen for dannelsen af IMSN-Europe er den omfattende mængde af EF-direktiver vedrørende forbrugerbeskyttelse. Disse giver behov for at styrke og forbedre samarbejdet og en systematisk udveksling af oplysninger mellem de europæiske tilsynsmyndigheder for at sikre en mere effektiv håndhævelse af den europæiske forbrugerlovgivning. Kommissionen støtter netværket ved at stille hjemmeside, informations-system og database til rådighed. Den danske Forbrugerombudsmand er medlem af IMSN-Europe.

Som anført i punkt 1 er formålet med forbudsdirektivet at sikre bedre mulighed for at hindre en ulovlig

grænseoverskridende praksis. Forslaget kan derfor samtidig ses som led i en væsentlig styrkelse og udbygning af det uformelle europæiske netværkssamarbejde mellem tilsynsmyndighederne.

Det er dog samtidig klart, at direktivets system giver en række praktiske problemer, når en sag skal anlægges ved en anden medlemsstats domstol, og sagen muligvis skal bedømmes efter en lovgivning, som sagsøger ikke er bekendt med. For at effektivisere samarbejdet giver lovforslaget derfor erhvervsministeren mulighed for at bemyndige danske myndigheder til at føre sagerne for andre medlemsstaters godkendte organer.

Efter gældende dansk ret kan en offentlig myndighed i særlige tilfælde optræde som mandatar. Dette kræver dog, at sagen falder inden for myndighedens kompetence. Da forbud efter punkt 5.5. kan tænkes at blive nedlagt i medfør af andre medlemsstaters lovgivning, er det hensigtsmæssigt at indføre en regel, som sikrer, at de nationale myndigheder kan føre sager for andre medlemsstaters godkendte organer.

Bemyndigelsen medfører, at offentlige myndigheder vil kunne optræde som mandatar efter de almindelige principper herom på vegne af udenlandske godkendte organer inden for lovens anvendelsesområde. Fører en dansk myndighed en sag på vegne af en anden medlemsstats godkendte organer, vil myndigheden kunne hæfte for eventuelle sagsomkostninger, men normalt ikke for et eventuelt erstatningskrav.

Ministereren kan fastsætte nærmere betingelser for udøvelsen af den nævnte virksomhed. Det kan således gøres til en betingelse for udøvelsen af mandatarvirksomheden, at der består gensidighed. Det vil sige, at myndigheden ikke kan påtage sig at føre sagen for andre medlemsstaters godkendte organer, medmindre disse har en lignende kompetence ifølge deres lovgivning.

Optræder en dansk myndighed som mandatar for en anden medlemsstats godkendte organ, vil myndigheden alene have de samme retsmidler til rådighed, som ifølge retsplejeloven kan anvendes af det godkendte organ. Forbrugerombudsmandens muligheder efter markedsføringsloven for at meddele administrative forbud kan således ikke anvendes, i tilfælde hvor Forbrugerombudsmanden optræder som mandatar.

Private organisationer er ikke som offentlige myndigheder begrænset til kun at anlægge søgsmål, der vedrører forhold, som er i strid med dansk ret. Private organisationer må derfor antages at kunne føre retssager i Danmark som mandatarer efter de almindelige regler herom – både for privatpersoner og udenland-